

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2965/2025
22.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Предузеће за телекомуникације „Телеком Србија“, а.д. Београд, против туженог АА, из ..., чији је пуномоћник Филип Спалевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 1496/24 од 08.08.2024. године, у седници одржаној дана 22.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 1496/24 од 08.08.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 1496/24 од 08.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 1496/24 од 08.08.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 5439/18 од 08.08.2023. године, којом је одлучено да се одржава на снази закључак о извршењу јавног извршитеља И ИВК 1607/15 од 02.09.2015. године, у делу којим је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 9.418,02 динара, са законском затезном каматом на појединачно наведене износе од датума доспелости, до исплате, и обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 74.200,00 динара, док је стављена ван снаге, одлука о трошковима садржана у закључку јавног извршитеља И ИВК 1607/15 од 02.09.2015. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повред поступка и погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... и 10/23 -

други закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужених као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а ни потреба новог тумачења права. Ради се о парници ради дуга, који тужени као корисник телекомуникационих услуга није измирио, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од околности и утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Ревизијом се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије. Примена овог института је предвиђена искључиво за питања материјалног права, па је потребно да се у ревизији јасно наведе правно питање чије се разматрање предлаже и образложи потреба његовог разматрања у смислу испуњења услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП, што у конкретном случају није учињено. Поред тога, тужени у ревизији није пружио доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба (предлог за извршење) у овој правној ствари, ради дуга, поднета је 02.08.2015. године, а вредност предмета спора је 9.418.02 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то ревизија туженог није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Из тог разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**